

розвитку, що є одним із найголовніших критеріїв у розвитку безоплатної правової допомоги.

Бібліографічні посилання:

1. Про безоплатну правову допомогу. Закон України від 16.01.2020 №3460-VI (зі змінами і допов.) *Відомості Верховної Ради України*. ВВР, 2019, № 50, ст.356. (дата звернення 24.11.2021)
2. Рекош К.Х., Маслова Н.Н. Европейская конвенция о защите прав и основных свобод: коммент. Москва: ИГП РАН, 1997. 160 с.
3. Міжнародний пакт про громадянські та політичні права 16 груд. 1966 р. резолюцією Генер. Асамблеї ООН 2200А (XXI) . *Верховна Рада України* . URL: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_043
4. Офіційний веб-сайт Координаційного центру з надання правової допомоги. URL:<http://legaid.gov.ua/ua/component/content/article/137-novyny/veresen2016/1836-rada-uevropy-nadala-otsinku-systemi-bezoplatnoi-pravovoi-dopomohy-v-ukraini-vysnovkyta-rekomendatsii>.
5. Иванцова А.В. Поняття безоплатної правової допомоги в Україні та за кордоном. *Часопис Академії адвокатури України*.2015.№ 8. С 40-45.

Лисенко Єлізавета Олександрівна,
здобувачка вищої освіти
Навчально-наукового інституту
права та інноваційної освіти
Науковий керівник –
д.ю.н., професор **Грицай І.О.**
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Одним із найважливіших соціальних інститутів, пов'язаних із потребами суспільства у відтворенні та передачі знань, умінь, навичок, підготовці суб'єктів соціальних дій до вирішення економічних, соціальних, культурних проблем, є освіта. Забезпечення якості освіти в Україні визначається як те, що є національним пріоритетом і передумовою національної безпеки держави. 100 %

Це явище складне і багатогранне, інтегрує різні види освітньої та виховної діяльності, їх зміст у єдину соціальну систему, орієнтує їх на суспільний лад, на соціальні потреби суспільства. Та ж його складова – юридична освіта. Залежно від того, до якого профілю юридичної діяльності готуються спеціалісти, складається відповідна програма навчання, де поряд з фундаментальними знаннями передбачається надання студентам спеціальних знань з урахуванням специфіки галузі, в якій вони будуть робота.

Загалом існує кілька основних проблем правової культури:

1. Низький рівень правової культури серед працівників юридичних професій, які входять до складу державних органів і відповідають за правоохоронну, правотворчу діяльність на очах у громадян. Ця проблема призводить до створення неякісних суперечливих нормативно -правових актів у несправедливих та неправильних судових рішеннях.

2. Більшість населення мало вірить у законність чинних правових норм, не відчуває себе достатньо захищеним, не довіряє законодавчим / правоохоронним органам та їх здатності захищати права та свободи громадян. Таке ставлення виникає, коли громадськість стикається з неповагою до закону, правовим нігілізмом з боку чиновників.

3. Не всі члени суспільства мають уявлення про знання юридичної природи через величезну кількість інформації та складність юридичного матеріалу. Тому громадяни України не мають звички звертатися до адвоката для отримання правової інформації, укладання угод, підписання договорів.

4. Формування правової культури відбувається під впливом суспільства та його правового клімату. Коли ми стикаємося з беззаконням та несправедливістю у повсякденному житті, ми поступово формуємо імунітет до неповаги до закону і припиняємо належним чином реагувати на правопорушення, тому, на мою думку, існує небезпека асоціальної поведінки у молодого покоління (оскільки це дія не карається, тоді вона може це зробити). Засоби масової інформації рясніють повідомленнями про правову анархію, тоді як їм слід більше зосередитися на правомірній поведінці.

У сучасному суспільстві існує певна проблема розуміння правової культури молоді, також існує проблема державних структур у сфері роботи з молоддю. На мою думку, на державному рівні слід докласти зусиль для підвищення рівня відкритості урядовців у сфері роботи зі студентами та молоддю для здійснення виховної роботи; проводити роботу щодо формування позитивного ставлення молоді до державних структур та правоохоронних органів. ЗМІ також відіграють негативну роль у формуванні правової культури нашого часу. Журнали, телевізійні газети містять велику кількість сцен пограбування, вбивства та кримінального життя. Дійсно, крім розвитку поганих, нездорових тенденцій, суспільство виявилось позбавленим об'єктивної картини, що відображає не лише злочини та їх генезис, а й усі наступні етапи правозастосування з точки зору злочинів. Узагальнюючи вищесказане, ми відзначимо, що проблема очищення ЗМІ від тих продуктів, які поширюють злочинні традиції, пропагують культ насильства, розпусти та жорстокості, є надзвичайно актуальною. Те, що відбувається сьогодні в інформаційному просторі, руйнує не тільки правову культуру та мораль молоді, але й загрожує нашій державності та національним інтересам. Тому лише завдяки сукупності системи заходів, спрямованих на поліпшення правової культури молоді, можна сформувати ціннісне ставлення у студентів та молоді, а також почуття відповідальності за кожне прийняте рішення. Одним із головних завдань для України має стати подолання деформацій правосвідомості, адже лише перехід вищого рівня правосвідомості має

сприяти побудові України як правової держави. За таких умов Україна зможе претендувати на належне ставлення до себе [1, с. 87-88].

Переважно теоретичний характер, на рівні повсякденного життя, несуть знання студентів та молоді України у сфері прав та свобод людини та громадянина. Зауважимо, що молодь усвідомлює існування прав людини, але це знання є неповним і безсистемним, а також дуже обмеженим. Поінформованість молодих людей у сфері прав людини має низький рівень і не відрізняється від знання прав більшості населення.

Виняток становлять лише молоді юристи та студенти, майбутні абітурієнти в юридичні університети, які мають високий рівень юридичних знань, знають свої права, знають основні документи, які діють у правовому полі, знають свої обов'язки відповідно до Конституції України. Слід зазначити, що значна частина нашої молоді позитивно сприймає існуючі права та свободи, тоді як інша частина нейтралізується щодо існуючих прав та свобод людини у нашій країні, а іноді й досить негативно. Основною причиною такого ставлення до прав і свобод людини є відчуття молоддю своєї нестачі прав та вразливості, незважаючи на закріплення широкого кола прав людини у законодавстві [2, с. 44].

Для вдосконалення правової культури громадян та суспільства в цілому необхідний комплекс економічної, політичної, організаційної, адміністративної, судової, освітньої, освітньої діяльності для прищеплення поваги до закону та стимулювання позитивної правової діяльності. Основною метою правової культури є досягнення правомірної поведінки кожного члена суспільства.

Формування правової культури – це складний психологічний процес сприйняття нормативно -правових приписів, який протікає в особливій для кожної людини формі, з часом має різні результати. Щоб оптимізувати цей процес, зробити його більш ефективним та цілеспрямованим, необхідно мати достовірну інформацію про численні зміни, які опосередковують цей процес, глибоко знати прийоми, засоби та методи досягнення бажаних результатів.

Зміни, що відбулися в попередні роки, зміни в соціально-економічному та політичному житті України спричинили зміни у структурі та ієрархії ціннісних орієнтацій багатьох її громадян. Наразі відбувається падіння системи цінностей. Це призводить до соціальної пасивності сучасної молоді, що може призвести до негативних наслідків у майбутньому.

Недосконалість сучасного законодавства, правова незахищеність особистості негативно позначаються на правовій складовій загальної культури суспільства. У зв'язку з цим процеси модернізації в країні потребують глибокого та всебічного розуміння.

Головною метою лідерів (політиків, юристів) має стати посилення проявів впливу суспільних відносин на саму правову культуру (наприклад, через правову освіту). Такий підхід є запорукою високого рівня правової культури та є важливою умовою забезпечення верховенства права та прав людини [3, с. 10]. Саме високий рівень правової культури у вирішенні

повсякденних питань здатний розвивати та вдосконалювати нашу країну як правову державу. Підвищення рівня правової культури багато в чому залежить не стільки від обсягу набутих правових знань, скільки від уміння правильно їх використовувати у повсякденному житті. Тільки закон, заснований на високих духовних і моральних засадах, дозволить гармонізувати свідомість людини та навколишній простір. Усвідомлення та реалізація суспільних інтересів та потреб відіграє вирішальну роль у розвитку правової культури.

Процес підвищення рівня правової культури передбачає постійну роботу для громадян, якісний та високий рівень викладання у ВНЗ та інших навчальних закладах юридичних дисциплін (розробка нових освітніх програм), високопрофесійну кадрову безпеку законодавчої, виконавчої та правоохоронні органи.

Отже, процес формування та розвитку правової культури багатогранний. Окремі особи, суспільство та держава повинні усвідомлювати свою відповідальність, брати активну участь у створенні реальної правової культури, що відповідає вимогам сучасного суспільства. З іншого боку, саме держава є більш відповідальною за подолання проблем на шляху формування правової культури населення, оскільки вона фіксує закон у правових нормах (фіксуючи їх у нормативно -правових актах), які сприймаються суспільством та особистістю. 100 %

Бібліографічні посилання:

1. Іваній О. М. Аналіз правової культури української молоді в контексті інтеграційних процесів. Національна самосвідомість та правова культура в умовах європейської інтеграції: збірник тез Всеукраїнської науково-практичної конференції 17 лютого 2017 року. Суми: СумДПУ імені А.С. Макаренка. 2017. С. 86-88.
2. Окладна М. Г., Первалова Л. В. Проблеми формування правової культури української молоді. Державне будівництво та місцеве самоврядування. 2016. Вип. 32. С. 35-47.
3. Летошко К. А. Роль правової культури в утвердженні правопорядку. Актуальні проблеми юридичної науки на шляху сучасної розбудови держави і суспільства: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Суми, 5-7 червня 2014 р. Суми: СумДУ, 2014. С. 9-12.

Легка Оксана Володимирівна,
професор кафедри міжнародного права,
доктор юридичних наук, професор
(Університет митної справи та фінансів)

СТАНДАРТИ ПРАВ ЛЮДИНИ У СФЕРІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

З позиції прав людини адміністративне право завжди було зміщено, оскільки саме від виконавчої влади і захищаються права громадян. Новації в адміністративному праві сьогодні будуються в руслі захисту основних прав і